

Jeg antager nemlig, at efter at det i Lovforslaget er vedtaget, at en Fuldmægtig hos en Retssbetjent ikke maa være Kurator, vil der ikke let blive Tale om Andre end Kjøbmand eller Sagsførere, og hvis det skal ske, at et Bo skal bebyrdes med den store Udgift, som Ansættelsen af en Kurator medfører, naar Flertallet af dem, der møde paa Skiftesamlingen bestemmer det, vil det være let f. Ex. for en Sagsfører at faae et Flertal af saadanne Interessenter i Boet, der ere tilstede paa det Sted, hvor Skiftet holdes, til at møde i en saadan Skiftesamling, og der sætte igjennem, at der ansættes en Kurator. Jeg finder, at det vil være mere betryggende, at der kræves Enighed i saa Henseende hos dem, der ere tilstede ved Skiftesamlingen. Jeg vil gjerne indrømme, at naar man vil se paa Skifteforvalterens Interesse, kan det være meget ønskeligt at indsatte den foreslaaede Bestemmelse, thi de ville da faae langt mindre at bestille og blive fritagne for en Del af de besværlige og byrdefulde Forretninger, som de nu have; men der er et vigtigere Hensyn at tage end det til Skifteforvalterens og Sagsførernes Lærv, og det er Hensynet til Boernes Lærv, Hensynet til, at de ikke bebyrdes med overflødige Udgifter. Man taler om, at Skifteudgifterne skulle sættes ned, og man taler om en anden Lov, hvorved der vil ske en betydelig Nedsættelse i Skiftegebyrterne; men hvis Følgen af disse nye Love skulde være, at der hyppigere end nu ansættes Kuratorer i saadanne Boer, kunde det være, at den Bepærelse, man opnaaede paa eet Punkt, gik i Lysset paa et andet.

Justitsministeren: De Vædringsforslag, som Udvalget i dens Helhed har stillet til Lovforslaget, som det blev vedtaget ved 2den Behandling, gaa jo, som den ærede Ordspørgsmand, i Grunden kun ud paa enkelte Sprogrettelser, navnlig Oversættelse af fremmede Ord til danske. Jeg skal erkjende, at det ærede Udvalg i Reglen har været heldigt med disse Forslag, og de møde derfor ingen Modstand fra min Side. Der er enkelte, jeg maatte kunde have Et og Andet at sige imod, men det er ikke af saa stor Vigtighed, at jeg skal opholde Thinget ved en længere Udtalelse dervom. Hvad angaar den Hensigt, som den ærede Ordspørgsmand rettede til mig, skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg selv anser det for i Reglen at være i og for sig ønskeligt, at Love, der vedrøre praktiske Forhold, og som have Interesse for en stor Del af Befolkningen, blive affattede saa fuldstændige og saa let overfluelige, og som Følge deraf systematiske, som det i og for sig er muligt, ligesom jeg erkjender, at det hører med til at give Lovene den Karakter, jeg har antydet, at der ogsaa i dem gives Anvisning paa, hvilke af de ældre Bestemmelser der bortfalde som Følge af de nye Love. Hvad Konkursloven og den her foreliggende Lov angaar, er det imidlertid forbundet

med nogen Bæmskelighed, fuldstændigt og nøiagtigt at angive, hvilke ældre Bestemmelser der skulde bortfalde, fordi man ikke paa dette Omraade har enkelte ældre Hovedlove med dertil sig knyttende enkelte Bestemmelser, der ophæves ved Loven. Som bekendt findes der navnlig paa dette Omraade, hvormed den her foreliggende Lov beskæftiger sig, ikke nogen systematisk Lov; der er kun enkelte spredte Lovbestemmelser, hvorom der her kan være Spørgsmaal, hvormed man væsentlig har en gennem lang Tid uddannet Retsspraxis at bygge paa. Det vil derfor i alt Fald kræve en omhyggelig Undersøgelse, at afsætte en Bestemmelse, der skulde være nøiagtig og udtømmende om, hvilke ældre Bestemmelser der bortfalde, saaledes at der ikke skulde blive nogen Mangel tilbage. Deraf følger, at jeg heller ikke i dette Dieblil kan give noget Tilfagn i den Retning, som det blev ønsket af den ærede Ordspørgsmand. — Hvad angaar det Vædringsforslag, der er stillet under Nr. 10 til § 32, kan jeg ganske henholde mig til, hvad der nys blev udviklet af den ærede Ordspørgsmand. Ligesom han er jeg af den Formening, at der ikke er tilstrækkelig Lighed tilstede mellem Konkursloven og denne Lov, hvad dette Spørgsmaal angaar. Der er en praktisk Trang tilstede til at aabne Udgang til at faae beskikket Kuratorer i Fallitboer, navnlig i Handels-Fallitboer, som efter min Overbevisning ikke er tilstede, hvor der er Tale om Dødsboer. Jeg tør paasta, at i de allerfleste Dødsboer er Forholdet af den Bessaffenhed, at det er en naturlig og berettiget Fordring, der kan stilles til Skifteforvalteren, at han skal med den Bistand, hvortil der aabnes ham Udgang i Lovforslaget, som det foreligger, kunne tilendebringe Boernes Behandling, uden at der paabyrdes Arvingerne og Kreditorerne i disse Boer de Omkostninger, som en Kurators Ansættelse vilde medføre. Fremdeles kan jeg henholde mig til, hvad den ærede Ordspørgsmand har udtalt om, at man ved at gjøre det saa at sige til en Hverdagsag, at der ansættes Kuratorer i Dødsboer, — og det vilde saare let blive noget ganske Almindeligt, at der blev ansat Kuratorer i Dødsboer, naar et hvilket som helst Flertal af Arvingerne eller Kreditorerne uden Hensyn til deres Fordringers eller Kravs Størrelse kunde forlange, at der skulde ansættes Kuratorer, — let vilde komme dertil, at Noget af det, der tynger allermeest paa Behandlingen af Skifter, vil vedblive; thi det kan vel være, at de Salærer, som udredes til Kuratorerne i Boerne, i Størrelse kunne maale sig med de Gebyrer, som efter de nu gjældende Bestemmelser maa udredes til Statskassen. For saa vidt der altsaa lægges Vægt paa at lette Behandlingen af Dødsboer og navnlig paa at fritage dem for Omkostninger, vil jeg tilraade det ærede Thing, at det ikke paa dette Punkt følger den Del af Udvalget, som har stillet Forslaget